

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Magnvm Episcoporum, Canonicorum, Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam Secularium quam Religiosorum

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

113. Honores vt maximum onus cum gemitu perferre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

scribit) Victor II. (1011.) Paschalis II. Calli- Li. de regno
 II. Henricus II. Alexander III. (de quibus post a- Italia.
 Sregorius) Cælestinus V. (de quo Ian. Vitria-
 & Nicolaus V. (de quo Platina.)

SIGNVM CXIII.

Clerici cum ad honorum sarcinam sub-
 dam compelluntur & plane coguntur,
 cum gemitu ut maximum
 onus perferunt.

Ubi S. Martinus dolo bono è cœnobio e-
 ductus esset, quo ægrotantem mulierẽ,
 rogatus, spiritualis officij causa inuiseret,
 onensi populo, qui eum in infidiis exspe-
 rat, raptus est vna omnium voce & acclama-
 ad cathedram pontificiam, in qua ille pri-
 quietis amorem retinens, duobus ferme
 milliaribus monasterium extruxit, vbi
 fratribus suis maxima humilitate ac pauper-
 ta viuebat, vt Rachelem à Lia non seiunge-
 hanc quidem gregi sibi commisso, illam si-
 Deo impenderet.

P. Platus
 de bono sta-
 tus religio-
 si li. c. 39.

Religiosa
 vite studiũ
 retinet.

Sic Cassianus scribit Archebium de Anacho-
 rum cœtu abreptum, & Panephysi ciuitati
 lectum, nihil vnquam de suæ pietatis & hu-
 militatis tenore laxasse, aut de adiecto honore
 blanditum esse. Quin etiam solitum dicere,
 se tanquam idoneum ad munus illud pro-
 curum, sed velut indignum è religiosa disci-
 plina

Coll. ii. c. 2

plina electum, ad cuius, vt aiebat, tante pro
nis puritatem 37. annis, qui in ea vixerat,
dum peruenisset.

3. Laudat Sanctus Bernhardus Ma
qui primum Episcopus electus diu ille
detrectauit, verum accedente & super
& Metropolitanani iussu, cessit denique
cessit, vt nihilo quam antea minus
quoque officii satisfaceret. Nam
Bernardus, in ordine vicis suæ, coen
nisterium obibat, ipse fratribus cura
berent, seruiabat, & inter Sacerdotes
cantandum in Ecclesia vel legendum mo
teriri patiebatur: denique sanctæ
tis non modo participem se exhibere
psius præcipue super omnes abundanti
lator existens.

4. Cum *Fulgenius* audisset Catholice
clesiis omnibus pastore orbatis, Episcopi
stitueret decreuisse, fugit ex monasterio
que diu latuit multis populis ipsam
tibus, donec ab vno conscio ad monasterium
omnibus Ecclesiis iam esse prospere
rum vbi ad cœnobium reuersus est.
Ruspensis multitudo, quæ casu quodam
præsule carebat, eum inuadunt, ut
Pontificem esse non rogant, sed cogunt
in illa sua molestia hoc primum à Ruspensi
beneficij loco postulauit, vt monasterium
caret, in quo deinde ita Felici Abbate
ctus vixit, vt quiuis è grege, cum
ad domesticam disciplinam tpe daretur

ductu atque obedientia plane penderet, tamen interea de pastoralis cura in populo gerendo, assidueque pascendo nihil remitte-

Anselmus Archiepiscopus Cantuariensis quoque negotiis subripere poterat, seque monasterio suo reddere, tum demum respirare vitatur. Cum enim aliquando in fratrum suorum confessu de religiosis institutis ex more discussisset, magnopere illorum aspectu exhilarata per iocum quendam dixit: Similem se *Buboni*, qui dum in caverna cum pullis regit, lætatur, & suo modo bene illi est, cum vero prodierit inter coruos & corniculas, tumur & lacessitur ab omnibus: Sic se dum inter suos fratres esset magnam percipere voluntatem, dum autem inter sæculares, tormenti accruciarum illorum negotiorum concursu, quo etiam timere se ac tremere animo, ne de salute periclitaretur. Quæ dum diceret in ipsa caritate prorupit in lachrymas vberes, vsurpans *Iob 19.* *Domine illud, miseremini mei, saltem vos amici mei,* &c.

Antonius cum Florentinam Ecclesiam si ab *Eugenio 4.* mandatam cognouisset, exire in Neapolitano, in quo tunc erat fugam periclitatus est, in insulas nescio quas, inque cæperat, cum à propinquis Senas retraheretur, ibi litteris, obsecrationibus, deprecationibus etiam adhibitis, omnem mouit laudem ut euaderet, donec Pontifex pene Sublimachans anathema etiam comminatus est.

Gg 4 Tum

Tum vero concilio aliquot doctorum bonorumque aduocato, cum omnes ita sensissent, non diutius salua conscientia reluctari, in facie cadens, multumque illachrymans, palam suae cina humeros subijcit, quam tamen non abiicit, ut religiosam non abijceret. Nam de vestitu, neque de victu quippiam suamque domum quasi monasterium in qua & culinam saepe adire, ollas purgare id genus famularia ministeria saepe erat, quo ijs quasi solatijs Pontificias temperaret.

*Gregorij
magni de
sua distra-
ctione la-
mentatio.*

*Scribens su-
per Ezechie-
lem ita de
conqueri-
tur.*

*In monaste-
rio postius
valebam,
Et ab otio-
sis linguam
restringere
Et in inuen-
tione ora-
tionis pene
continue
mentem
tenere,
at post-*

7. Cum *Gregorius* ab ineunte aetate mandatae vitam professus esset, postea etiam Diaconus creatus, ita tamen eum retinuit, ut cum Constantinopolim postolicus mitteretur, noluerit discedere cum aliquot suorum Monachorum, ut quoniam in monasterio ipse esse quodammodo monasterium tecum ceret, illud vero maius, quod officia dignitate, (qua nulla in que illo honoris fastigio, adeo disciplinae desiderio lugeret, ut ne suis scriptis testatur: in Dialogo *Infelix animus meus occupationis suae nere meminit, qualis aliquando in quomodo ei labentia cuncta subtererant, bus omnibus, quae voluntur eminebat, nisi caelestia cogitare consueuerat, tentus corpore ipsa iam carnis claustra transibat, quod mortem quoque, qua*

rum hominum, videlicet vt ingressum vite & laboris sui pre- quam cor-
 nt, non tam amabat. At nunc ex occasione cura pastoralis se- dis hume-
 in faciem hominum negotia patitur, & post ita pulchra rum saxi-
 s, patitur sua speciem, terreni astus puluere foedatur. Per- ne pontifi-
 amem in dolo itaque, quid tolero, perpendo quid amisi, dum- cali suppo-
 Nam tunc illud quod perdidit, sit hoc grauius quod por- re se ad se
 piam enim. Ecce enim nunc magni maris fluctibus quatuor, at- met ipsum
 erium in nauis tempestatis valida procellis illidor, & non potest
 purgare prioris vite statum recolo quasi post tergum reductis assidue ani-
 e obitu suo littore suspiro, &c. admulta
 ficias. **Alfonfus** Compostellanus Archiepiscopus spargitur.
 bis vrgentibus, graue illud Ecclesie admini- Similia i.
 atate munda munus sponte vltroque abiecit, cumq; regum Ep.
 ea etiam sancti & sapientes, ne Archiepi- 4. & se.
 n eius patu se abdicaret identidem disuaderent, ma- P. Ioan. Bo-
 olim legumique authores essent, quod & Ecclesiam il- nis. li. 2. de
 discedere commodum ab eo regi dicerent, & ægrotum fructuoso
 um Castorem ac debilem, etiamsi remissior esset sapiente.
 esse notatum, venia dignum esse affirmarent, tamen
 cum commissurum se esse negauit Alfonso vt vel ho
 d in re ac diuitiarum cupidior, vel occasionis obla
 rris abiecit relinquendi munus perampli illius qui-
 o tamen, laboriosi tamen atque difficilis existimator
 t omnia fuisse videretur: vires enim & valetudinē
 talogis in modovoluntatem, Alphonso indice res tan-
 tue paterat. Ergo & à Sixto pontifice Maximo, &
 monasterio Philippo Rege Optimo vt sibi priuato esse lice-
 ut, obtinuit, liberumque secessum maximis illis
 ebat: annis anteposuit. Fuitque in illo otio multo
 quod otiosior, & mirabilior, quam in negotio fuerat
 a conuictum tamen ita se vel ægrotus morbisque confe-
 qua pergeret, vt præclare cum illis agatur qui in-
 tegris

Gg 5

tegris viribus & robusto corpore commissa
 clesias similiter administrant.

9. *Celestinus V.* Papa inuitus euectus
 summum Pontificatum, excelsio animo
 gnitatem contempfit & post sextum mensis
 signavit, audiui narrātes (ait Frāciscus Petrus
 qui viderant, tanto illum fugisse cum gaudio
 signa lætitiæ spiritualis oculis ac fronte
 dum à conspectu Concilij iam tandem
 ditus & liber incederet, quasi non humeribus
 do oneri, sed collum diris securibus sub-

10. *Vribanus VII.* cum sacro habitu
 tur, stolaq; linea eius humeris indueretur
*Ecquis credat tam subtili & leui indumento
 ponderis subesse.*

S I G N V M C X I V .

*Reprehensiones etiam inferiorum non
 temnere, & ab iisdem veniam delin-
 ctorum petere.*

1. **S.** Cyprianus in Ep. ad Quintum S. P.
 gularē humilitatem laudat, quod
 lo reprehensus non dixerit se primatum
 nec debere reprehendi. S. Aug. ad Hieron.
 ait, & sanctius exemplum Petrus posterus pro
 dedignarentur à posteriorib. corrigi, quam Pa-
 confidenter auderent minores maiorib. pro
 veritate salva charitate resistere. S. Greg. hoc
 zech. Se, ait, minori fratri ad consensum de
 eadem re factus est sequens minoris sui, ut in